

КЪМ ДЕЦАТА

Не може ей тъй да погине доброто,
не може ей тъй да изстине светът.
Милиони сърца ще се борят със злото,
милиони сърца ще радват чудеса.

Човекът е тръгнал със вяра в нещата,
в тъма непрогледна и търсил е брод.
Минавал през бури и сам сред житата
кръстосвал живота със своя си ход.

Години, години... Върход и падение.
Надежда, омраза, войни и печал –
човекът оставял своето творение
напук на сърдбата с божествен дър.

Какво ще направяш ти, млади човече?
Светът се е вгледал в твоите очи.
Светът се усмихва и друг ще е вече –
но само тогава, когато твори.

Боби Мирчев

Добър Мирчев
Ученик
1000